

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 182/04-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. augusta 2004 predbežne prerokoval sťažnosť R. U., toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ž., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu v Čadci sp. zn. Tp 23/04 z 1. marca 2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. U. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. augusta 2004 doručená sťažnosť R. U., toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ž., (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) uznesením Okresného súdu v Čadci (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. Tp 23/04 z 1. marca 2004. Namietaným uznesením

okresný súd rozhodol o tom, že berie sťažovateľa do väzby podľa § 68 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodov uvedených v § 67 ods. 1 písm. a), b) a c) Trestného poriadku.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namieta nezákonný postup prokurátora a okresného súdu, ktorý vidí v tom, že nebol odovzdaný súdu a súdom vypočutý v ústavnej lehote 48 hodín. Z obsahu sťažnosti i z priloženej dokumentácie vyplýva, že sťažovateľ bol zadržaný 27. februára 2004 a návrh na jeho vzatie do väzby podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Čadci (ďalej len „prokurátor“) 28. februára 2004. Na okresný súd bol sťažovateľ predvedený 1. marca 2004 o 8.45, kde bol vypočutý a následne namietaným uznesením vzatý do väzby. Na tomto skutkovom základe sťažovateľ v sťažnosti konštatuje, že *„bol postavený pred súd až o 20 hodín a 25 minút po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 48 hodín od zadržania po odovzdanie súdu“*, čo odôvodňuje právnym názorom, podľa ktorého *«Ústava SR ani Trestný poriadok neuvádzajú, že súdu postačuje predložiť len písomný návrh na vzatie do väzby a dosiaľ získaný spisový materiál, a ten sa považuje za „odovzdanie“ zadržanej osoby súdu.»*

Proti namietanému uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) zamietol uznesením z 30. marca 2004. Sťažovateľ následne požiadal o preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, ktorá odstúpila jeho podanie Krajskej prokuratúre v Žiline. Krajská prokuratúra v Žiline v odpovedi na sťažnosť sťažovateľa konštatovala, že *„postup podriadenej prokuratúry bol v celom rozsahu zákonný a opodstatnený“*. Sťažovateľ sa v predmetnej veci obrátil svojimi podaniami aj na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré v odpovedi konštatovalo, že nie je oprávnené preskúmať postup orgánov činných v prípravnom konaní, a preto sťažnosť postúpilo na vybavenie predsedovi okresného súdu, kde bola založená do súdneho spisu.

Sťažovateľ je toho názoru, že došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 3 ústavy a čl. 5 Dohovoru, a navrhuje, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa R. U. uvedené v čl. 17 ods. 3 Ústavy SR a v medzinárodnom dohovore čl. 5 v konaní pred Okresným súdom v Čadci pod sp. zn. Tp 23/04 zo dňa 1. marca 2004 pri vzatí do väzby bolo zrušené.

2. Ústavný súd zrušuje uznesenie Okresného súdu v Čadci Tp 23/04.

3. Sťažovateľovi R. U. sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 100.000,- Sk, ktoré je Okr. súd v Čadci povinný zaplatiť do dvoch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia.

4. OS v Čadci sa ukladá povinnosť uhradiť sťažovateľovi trovy konania na účet ustanoveného zástupcu v konaní pred Ústavným súdom SR.“

Spolu so sťažnosťou predložil sťažovateľ ústavnému súdu aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu pre konanie pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb namietajúcich porušenie svojich práv je založená subsidiárne, t. j. ústavný súd je oprávnený rozhodnúť o sťažnosti len v tom prípade, ak vo veci nie je oprávnený rozhodovať „iný súd“.

Sťažovateľ označil vo svojej sťažnosti za porušiteľa svojho základného práva okresný súd, pričom k porušeniu jeho základného práva malo dôjsť podľa obsahu sťažnosti uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 23/04 z 1. marca 2004.

V danom prípade podľa názoru ústavného súdu boli naplnené podmienky pre odmietnutie sťažnosti z dôvodu, že bola podaná oneskorene, keďže bola podaná po lehote uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. po uplynutí dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia.

Z tohto dôvodu ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene. Rovnako ako oneskorenú by ústavný súd posúdil sťažnosť sťažovateľa proti zamietavému uzneseniu krajského súdu sp. zn. 1 Tpo 55/04 z 30. marca 2004.

Po odmietnutí sťažnosti bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. augusta 2004